

# Świątynia Ducha Świętego

***Kluczowy werset: "Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, a nie jesteście sami dla siebie?".  
1 Koryntian 6:19***

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:  
1 Koryntian 6:12-20***

Wersety cytowane w dzisiejszej lekcji odnoszą się do niemoralności, o której apostoł Paweł dowiedział się, że istniała w kościele w Koryncie. "Chwała wasza nie jest dobra", napisał. (1 Koryntian 5:6). Najwyraźniej byli dumni ze swojego fałszywego poczucia braterskiej miłości, które powodowało, że tolerowali taki stan rzeczy.

W przypadku jednego przestępcy, na którego Paweł zwrócił ich uwagę, polecił zborowi, aby odsunął tę osobę od społeczności. Paweł mówił o tym działaniu jako o usunięciu "zaczynu" z ich grona. (wersety 2-7). Zakwas w Piśmie Świętym jest używany jako symbol grzechu w takiej czy innej formie.

To, że niemoralność istniałaby w zgromadzeniu ludu Bożego, może wydawać się dziwne, ale nie jest tak, gdy weźmiemy pod uwagę wcześniejsze nawyki niektórych w Koryncie, którzy przyjęli Chrystusa i przyłączyli się do Jego ludu. Ludność Koryntu czciła pogańskich bogów. Wśród nich greckie i rzymskie boginie miłości, Afrodyta i Wenus, były bardzo czczone. Ponieważ niemoralność była prawdopodobnie częścią ich wcześniejszego kultu, początkowo nie była postrzegana przez niektórych w kościele w Koryncie z takim samym stopniem pogardy, jak powinna. Jednak taka tolerancja była całkowicie sprzeczna z wolą Boga i Paweł podjął drastyczne kroki, aby naprawić ten nieład.

Niemniej jednak to stanowisko przeciwko złu zostało podjęte przez Pawła w miłości. Ujawnia to w swoim drugim liście do kościoła w Koryncie. (2 Koryntian 2:1-11). Paweł planował odwiedzić tych braci i nie chciał, aby cokolwiek zakłóciło radość z tej okazji. Pochwalił zbór za podjęcie działań przeciwko złoczyńcy, do których namawiał. Wziął również pod uwagę fakt, że osoba ta nauczyła się swojej lekcji. Aby nie przeciążać go smutkiem, Paweł zasugerował zborowi, aby mu przebaczył i przywrócił go do społeczności. Paweł wyjaśnił, że jeśli zbór podejmie takie działania, będzie się z nimi cieszył. Widzimy więc, że Paweł nie tylko chciał, aby zło zostało

naprawione, ale także, aby winowajca otrzymał przebaczenie i odzyskał zdrowie.

Nasz kluczowy werset mówi, że ciało jest "świątynią Ducha Świętego", który jest w nas. Świątynie były dobrze znane starożytnym, zarówno Żydom, jak i poganom. W Izraelu świątynia była, mówiąc symbolicznie, miejscem spotkania Boga z Jego ludem. Była postrzegana przez pobożnych Izraelitów jako święte miejsce, a wierni starali się utrzymać ją w takim stanie. Jednak pod rządami niegodziwych królów świątynia została zbezczeszczona przez kult bożków ustanowiony w jej murach.

Symbolika świątyni jest używana w Nowym Testamencie na dwa sposoby. Pierwszy znajduje się w dzisiejszej lekcji, w której Paweł odnosi się do cielesnego ciała każdego wierzącego jako "świątyni", miejsca zamieszkania Boga przez Jego Ducha Świętego, które musimy utrzymywać w czystości i niepokalaniu. Drugi obraz świątyni został przedstawiony przez apostoła Piotra. Napisał on: "Wy także, jako żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowy dom". (1 Piotra 2:5). Tutaj o każdym poświęconym wierzącym mówi się nie jako o świątyni, ale jako o kamieniu przygotowywanym do bycia częścią duchowego "domu" lub "świątyni" w

królestwie Bożym. - Hebrajczyków 3:6; Efezjan 2:19-22; Mateusza 6:10